

U 31/2008 rd

Statsrådets skrivelse till Riksdagen om förslag av kommissionen till beslut av rådet att underteckna och provisoriskt tillämpa samt ingå avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater samt CARIFORUM-staterna (*Avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Cariforum-staterna, å andra sidan, EPA*)

I enlighet med 96 § 2 moment i grundlagen översändes till Riksdagen ett den 19 mars 2008 daterat förslag av Europeiska gemenskapernas kommission till beslut av rådet om undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater samt CARIFORUM-staterna

(KOM(2008) 155 slutlig) samt ett den 4 april 2008 daterat förslag av Europeiska gemenskapernas kommission till beslut av rådet om ingående av det ovannämnda avtalet (KOM(2008) 156 slutlig). Dessutom översändes en promemoria om förslagen.

Helsingfors den 12 juni 2008

Utrikeshandels- och utvecklingsminister *Paavo Väyrynen*

Ambassadråd Pirjo Suomela-Chowdhury

UTRIKESMINISTERIET

MEMORANDUM

**FÖRSLAG TILL RÅDETS BESLUT OM UNDERTECKNANDE OCH PROVISORISK
TILLÄMPNING SAMT INGÅENDE AV AVTALET OM EKONOMISKT
PARTNERSKAP MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH DESS
MEDLEMSTATER, Å ENA SIDAN, OCH CARIFORUM-STATERNA, Å ANDRA SIDAN**

1 Bakgrund

Det s.k. Cotonou-avtalet eller det i juni 2000 undertecknade partnerskapsavtalet mellan länder i Afrika, Karibien och Stilla havet (nedan AKS-staterna) samt Europeiska gemenskapen (EG) trädde i kraft i april 2003. Cotonou-avtalet utgör grunden för relationerna mellan Europeiska unionen (EU) och AKS-staterna. Målet är att utveckla samarbetet mellan EU och AKS-staterna bland annat genom att främja en hållbar utveckling och en smidig och stegvis integrering i världsmarknaden samt framför allt att minska fattigdomen inom området.

Genom Cotonou-avtalet kom man överens om handelsarrangemang som är fördelaktiga för AKS-staterna men som strider mot Världshandelsorganisationens (WTO) avtal. Man fick dock ett undantagstillstånd av WTO till slutet av år 2007. I enlighet med Cotonou-avtalet skulle EU och de områden som bildas av AKS-staterna före år 2008 förhandla om ett avtal om ekonomiskt partnerskap (Economic Partnership Agreement, nedan EPA-avtalet) som stämmer överens med WTO:s bestämmelser och som skulle upphäva mestgynnadnationsställningen i Cotonou-avtalet och sålunda ersätta de delar som behandlar handel i avtalet. EPA-avtalen skulle alltså gälla en reciprok liberalisering av handeln mellan AKS-staterna och EU. Dessutom skulle det omfatta avsnitt om utvecklingssamarbete.

EU:s råd godkände 17.6.2002 ett mandat för kommissionen att förhandla om EPA-avtal mellan EG, dess medlemsstater samt AKS-staterna. Avtalsförhandlingar har sedermera förts med Västafrika, Centralafrika, östra och sydliga Afrika (ESA), SADC-gruppen i sydliga Afrika, Stilla havsområdet

samt forumet för AKS-stater i Karibien (Forum of the Caribbean ACP States, nedan CARIFORUM).

Avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan EG och dess medlemsstater samt CARIFORUM-staterna (nedan EPA-CARIFORUM-avtalet) är det första kompletta EPA-avtalet mellan EU och AKS-staterna.

Följande stater i Karibien hör till CARIFORUM-gruppen: Antigua och Barbuda, Samväldet Bahama, Barbados, Belize, Samväldet Dominica, Dominikanska republiken, Grenada, republiken Guyana, Haiti, Jamaika, Saint Kitts och Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent och Grenadinerna, Republiken Surinam samt Republiken Trinidad och Tobago. Av CARIFORUM-staterna hör Haiti till de enligt FN:s definition minst utvecklade staterna (Least Developed Countries, LDC).

Sammanlagt ca 25 miljoner människor bor inom CARIFORUM-staternas område. Den regionala bruttonationalprodukten (BNP) är 81,4 miljarder dollar och den genomsnittliga BNP per invånare 8 687 dollar. Servicenäringen utgör 65 % av BNP inom området. CARIFORUM-staterna är synnerligen beroende av sin utrikeshandel. Av exporten från området går 55 % till Förenta staterna och 38 % av importen kommer därifrån. EU är den näst största handelspartnern (11 % av exporten och 6 % av importen). Den interna handeln inom området (ca 6 % av handeln) är tämligen utvecklad. Typiskt för CARIFORUM-staternas ekonomi är mycket små lokala marknader och lokal isolering. Dessa länder är utsatta för naturkatastrofer, klimatförändringen och en höjning av havsytans nivå.

2 Förhandlingarna om EPA-CARIFORUM-avtalet och behandlingen inom EU

Förhandlingarna om EPA-CARIFORUM-avtalet började år 2003. Europeiska kommissionen förhandlade på EU:s vägnar i enlighet med sitt mandat från år 2002. Under förhandlingarnas gång informerades medlemsstaterna vid olika tillfällen om hur dessa fortskred samt om de framställningar som härvid gjorts. Förhandlingsresultatet för området paraferades 16.12.2007.

Av de sex olika regionerna för EPA-förhandlingar avklarades dessa snabbast med Karibien. Till framgången bidrog ländernas egen redan långt framskridna förhandlingsprocess, fasthållandet vid tidtabellen samt en relativt stark kapacitet för förhandlingar.

Utgångsläget för samtliga EPA-förhandlingar var asymmetriskt. Förhandlingsparterna erkände skillnaden i utvecklingsnivå hos dem, varför EU-parten för de karibiska länderna och andra AKS-områden godkände talrika lättnader av olika natur som t.ex. i form av övergångsperiodernas längd och befrielse av handeln från varutäckning. EG-kommissionen gjorde en framställning 19.3.2008 till rådet (KOM (2008) 155 slutlig) om att underteckna EPA-CARIFORUM-avtalet och att tillämpa det provisoriskt. Förslaget har behandlats i rådets arbetsgrupp för AKS-frågor. Behandlingen av det sistnämnda förslaget har ännu inte påbörjats av rådets arbetsgrupp.

Man strävar efter att senast i mitten av juli 2008 fatta beslut i rådet om undertecknande av avtalet och dess provisoriska tillämpning. Avsikten är att underteckna fördraget 23.7.2008 i Barbados. Beslutet om att ingå detta fördrag skall behandlas i rådet sedan avtalet undertecknats.

3 Innehållet i avtalet

3.1 Allmänt

EPA-CARIFORUM-avtalet är ett från traditionella frihandelsavtal avvikande avtal med vars hjälp EU förverkligar en med WTO

förenlig handelspolitik i sitt förhållande till CARIFORUM-staterna.

Genom avtalet strävar man efter att utvidga CARIFORUM-staternas marknadsföring bland annat genom att diversifiera och utöka den lokala produktionen, stärka områdets konkurrensförmåga samt öka exporten och den interna handeln inom området.

Avtalet tryggar CARIFORUM-avtalspartens förmånliga tillträde till EU-marknaden och rentav förbättrar detta samt utvecklar regionens investeringsmiljö och den enskilda sektorns verksamhetsmöjligheter. Målet är en smidig och stegvis integrering i världsekonomin, dock så att man samtidigt stärker strävandena bland staterna i regionen att minska fattigdomen.

Utvecklingssamarbetet har en viktig roll i detta. I avtalet betonas EU-sidans roll i att trygga ett tillräckligt stöd för CARIFORUM-staterna, så att dessa skulle ha en möjlighet att anpassa sig till nya omständigheter och framför allt dra nytta av avtalet. Europeiska utvecklingsfondens betydelse för förverkligandet av avtalet är central. I avtalet ingår emellertid inte några egentliga bestämmelser om nivån på eller programmeringen av biståndssamarbetet för den europeiska utvecklingsfondens eller medlemsländernas bilaterala biståndssamarbetes del.

Ett viktigt element i avtalet är också att stärka den regionala integrationen (den s.k. syd-syd-handeln) samt att stödja det ekonomiska samarbetet och god förvaltning genom att skapa en effektiv, föregripande och transparent referensram för handel och investeringar. I bakgrunden finns en strävan att öka den ekonomiska utvecklingen och politiska stabiliteten inom området. Integrationsprocesserna har avancerat bra inom det karibiska området och integrationen är mer djupgående än t.ex. inom andra AKS-regioner. Den ensidiga produktionsstrukturen (bananer, socker) utgör dock en utmaning för integrationen. En ytterligare utmaning är regionens sammansättning av små öar i Karibiska havet, vilket försvårar rörligheten inom området.

CARIFORUM-staternas intäkter sjunker när tarifferna för EU-importen försvinner. Trots att importtullarnas betydelse för ekonomierna inom regionen mycket varierar är den i medeltal viktig jämfört med OECD-länderna. Man strävar dock efter att lindra betydelsen av nedgången i tullintäkter genom att stödja utvecklingen av beskattningssystemen och skatteförvaltningen i dessa stater och sålunda höja andelen budgetintäkter genom beskattning.

3.2 Avtalets innehåll i detalj

I det följande skildras mer i detalj bestämmelserna i de olika delområdena av avtalet.

Varuhandel

Målet för avtalet är att underlätta varuhandeln mellan fördragsparterna genom att eliminera handelshinder. Ett annat mål är att upprätthålla och öka fördragsparternas kapacitet att trygga hälsa, säkerhet, konsumtion och miljö. Fördragsparterna bör utbyta uppgifter om standarder gällande handel och produkter samt att harmonisera dessa.

Rådet gav 20.12.2007 en förordning om tillträde till marknader (Rådets förordning (EG) Nr 1528/2007), varigenom EU unilateralt och före de egentliga EPA-avtalens ikraftträdande förverkligade sitt erbjudande i EPA-förhandlingarna om tillträde till marknaden för AKS-staterna. Tullsatser, tilläggsskatter och tilläggsutgifter för tullar för importen av CARIFORUM-produkter (frånsett vapen) till EU-området avskaffas sålunda genom förordningen 1.1.2008. Undantag utgör ris och socker för vilka det finns särskilda övergångstider i förordningen om tillgång till marknaden och i EPA-CARIFORUM-avtalet (för ris år 2009 och socker smidigt till åren 2009-2012). EPA-CARIFORUM-avtalet garanterar i enlighet med Cotonou-avtalet en fortsättning av tillträde till marknaden även efter utgången av WTO:s dispensstillstånd.

EU-parten förbinder sig att stegvis upphöra med exportstöd för de jordbruksprodukter för vilka CARIFORUM-parten av-

lägsnar importtullarna. Avtalet innehåller bestämmelser om att trygga ställningen för traditionella jordbruksprodukter i CARIFORUM-stater.

CARIFORUM-staterna förbinder sig enligt avtalet att avskaffa tullar och kvoter för EU-import enligt definitionen i avtalet om varuutbyte på följande sätt: 61,1 % (av värdet) under 10 års tid, 82,7 % under 15 års tid och 86,9 % under 25 års tid sedan avtalets tillkomst. De så kallade sensitiva produkterna utgör ett undantag, bland annat vissa jordbruksprodukter, om vilka det stadgats separat eller som helt står utanför liberaliseringen.

Stadgandena i avtalet om skydd för handeln omfattar bestämmelser enligt WTO-avtalet om dumpning, utjämningstullar och skyddsåtgärder. Beträffande dumpning och utjämningstullar har man dessutom kommit överens om möjligheten att utreda användningen av konstruktiva medel och beträffande transparensen om förfaranden som delvis överskrider WTO-stadgandena.

Investeringar, servicehandel och näthandel

Avtalet är det hittills mest omfattande av de avtal som EG ingått rörande marknadstillträde för tjänster och investeringar. Utöver frågor rörande marknadstillträde omfattar avtalet också bestämmelser som siktar till en förstärkning av ett reglerat samarbete bland annat gällande ADB-, kurir-, telekommunikations-, finansierings-, turism- och sjöfartstjänster samt elektronisk handel. Dessutom innehåller avtalet bestämmelser om åtgärder för att förhindra ett förbiseende av miljö-, arbets-, eller de sociala standarderna samt om en förstärkning av samarbetet för att bekämpa korruptionen. Avtalet skapar också ramen för förhandlingar rörande ömsesidigt erkännande av kompetens.

Ett av de centrala målen med avtalet är att främja den regionala integrationen mellan CARIFORUM-staterna. Avtalet innehåller en passus om s.k. regionalt mestgynnadationsbemötande, enligt vilken CARIFORUM-staterna beviljar andra CARIFORUM-stater samma bemötande som de beviljar gemenskapen. CARIFORUM-

staterna drar å andra sidan nytta av motsvarande bemötande som gemenskapen beviljar vilken som helst annan part i avtalet. Till dylika avtal räknas dock bl.a. inte de stabiliserings- och associationsavtal som gemenskapen ingår med EU-kandidatländerna.

EU förbinder sig att öppna sina marknader för serviceproducenter och investerare från CARIFORUM-staterna. Avtalet täcker för gemenskapens del ca 95 % av servicesektorn. CARIFORUM-staterna har beviljat lätnader för serviceerbjudanden från EU:s sida t.ex. inom telekommunikations-, trafik-, produktions- och miljösektorerna. CARIFORUM-staternas förbindelser täcker i genomsnitt ca 56-60 % av servicesektorerna. Ett undantag är Dominikanska republiken, vars förbindelser täcker ca 80 % av servicesektorn. Dominikanska republiken har ett motsvarande avtal också med Förenta staterna.

Konkurrensfrågor

I den del av avtalet som behandlar konkurrenslagstiftning definieras de förbjudna åtgärder som förvanskar konkurrensen. Dessa begränsningar gäller uttryckligen missbruk av en dominerande position inom marknaden. I motsats till EU:s egen konkurrenslagstiftning behandlas inte företagsfusioner eller statssubventioner i avtalet. Bestämmelserna i avtalet om konkurrenslagstiftning tillämpas inte på företag, som handhar vissa begränsade specialuppgifter, även om de skulle ha monopolställning.

Innovationer och humankapital

Humankapitalet bör enligt avtalet tjäna utvecklingen av innovationer och skapande kraft. I avtalet ingår specificerade bestämmelser om en ökning av det innovationsorienterade samarbetet. Avtalet baserar sig på TRIPS-avtalet (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights), men innehåller också bestämmelser som kompletterar TRIPS-avtalet. Avtalet innehåller bland annat bestämmelser om copyright, varumärken, geografiska markeringar, mönsterrätt, patent, nyttig-

hetsmönster, växtförädlarens rätt, genrurser, ärflikt kunande och folktraditioner. Avtalsvillkoren om innovationer och humankapital tillämpas inte på Haiti (LDC) före år 2021.

Offentliga anskaffningar

Avtalet utgår ifrån att man vid offentliga anskaffningar bör sträva efter kostnadseffektivitet, förutsägbarhet och transparens samt en jämbördig behandling av offerterna. Bestämmelserna angående offentliga anskaffningar tillämpas enbart på inköpsenheter inom centralförvaltningen. För EU:s del baserar sig förbindelserna på förbindelserna i WTO:s avtal om offentliga anskaffningar.

Skydd för persondata

Avtalet innehåller bestämmelser om skydd för persondata som tryggar en fri information utan att kränka internationellt fastslagna standarder för skydd av persondata. Härigenom strävar man till exempel efter att utveckla den regionala elektroniska handeln.

Ursprungsbestämmelser

Ursprungsbestämmelserna i avtalet baserar sig på ursprungsbestämmelserna i Cotonou-avtalet, men en del betydelsefulla förändringar har tillfogats. Bestämmelserna om kumulation har lättats och en del bestämmelser angående vissa jordbruksprodukter, textilier och fiske har omarbetats i enlighet med CARIFORUM-staternas intressen. Utöver bestämmelser om längre övergångstider för produkter som socker, sockerhaltiga produkter och ris stadgas också särskilt om att förhindra ett kringgående av importbestämmelserna.

Institutioner och övervakning

Genom avtalet tillsätts ett gemensamt CARIFORUM-EG-råd, vars uppgift är att övervaka implementeringen av avtalet. Det gemensamma rådet består av företrädare för CARIFORUM-staterna, EU:s medlemsstater

samt Europeiska kommissionen. Som ordförande för rådet fungerar växelvis en representant för CARIFORUM-parten eller EU-parten. Det gemensamma rådet bistår likaså den i avtalet nämnda handels- och utvecklingskommittén för CARIFORUM-EG. Dessutom tillsätts enligt avtalet en parlamentarisk kommitté och en konsultativ kommitté för CARIFORUM-EG med uppgift att fungera som ett diskussionsforum i frågor som gäller implementeringen av avtalet och relationerna avtalsparterna emellan.

De avlägsnaste områdena samt transoceana länder och regioner

Genom avtalet strävar man efter att i beaktande av regionernas särskilda behov öka kommersiellt och annat samarbete mellan EU och de avlägsnaste områdena samt transoceana länder och regioner.

Utvecklingssamarbete

Utvecklingssamarbete och kunskapsutbyte innehar en viktig roll i avtalet. I alla delar av avtalet definieras de handlingar och teman som kommer att främja utvecklingssamarbetet. Europeiska utvecklingsfonden är av central betydelse för att stödja implementeringen av avtalet. I avtalet ingår emellertid inte egentliga bestämmelser om nivån eller programmeringen av utvecklingssamarbetet för Europeiska utvecklingsfondens eller medlemslänternas bilaterala utvecklingssamarbetes del.

4 De ekonomiska och andra verkningarna av avtalet

Avtalet har ingen direkt inverkan på statsbudgeten. Exporten från CARIFORUM-staterna till EU-området har redan tidigare befriats från tullar genom rådets förordning om marknadstillträde 1528/2007. I avtalet ingår inte bestämmelser om nivån på utvecklingssamarbetet. De viktigaste följderna av avtalet gäller den rättsliga säkerhet som fås genom avtalet.

Kommissionens förslag om undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalet innehåller en finansiell utredning över ett

förslag till direktiv om inverkan på inkomstsidan i gemenskapens budget.

5 De legislativa verkningarna av avtalet

5.1 Avsnitt i avtalet gällande lagstiftningens område

En del av de i avtalet ingående bestämmelserna om tullsatser hör enligt statsrådets uppfattning till de frågor som enligt 96 § i grundlagen tillkommer riksdagens mandat inom lagstiftningens område. Bestämmelserna hör till gemenskapens absoluta befogenhet.

Bestämmelserna rörande tullförfarande och tullvärde, som hör till gemenskapens absoluta befogenhet, innehåller också bestämmelser från lagstiftningens område. Förpliktelserna om delad kompetens mellan gemenskapen och medlemsstaterna rörande utbyte av upplysningar i tullärenden och därtill hörande reciprok hjälp förutsätter legislativ reglering. Den del av avtalet som behandlar administrativt samarbete i tullärenden innehåller också bestämmelser om skydd för persondata om vilka det enligt grundlagen skall regleras medels en lag.

Bestämmelserna i avtalet, som berör inresa till och vistelse i landet för speciella grupper som bedriver en viss affärsverksamhet hör till lagstiftningens område. Förutsättningarna för inresa till och vistelse i landet för personer för ett visst ändamål är på nationell bas definierade i utlänningslagen (301/2004). Enligt statsrådets uppfattning motsvarar inte de genom avtalet reglerade förfarandena till alla delar ikraftvarande nationella förfaranden, varför ett godkännande av avtalet till dessa delar också kräver förändringar i lagstiftningen.

Bestämmelserna rörande rättsskyddet för investeringar och servicetjänster bör likaså anses tillhöra lagstiftningens område. Avtalet förutsätter emellertid inte till dessa delar förändringar i gällande lagstiftning.

Dessutom är en del andra bestämmelser i avtalet gällande investeringar, servicehandel och elektronisk handel, och i synnerhet gällande marknadstillträde, sådana att de

omfattar stadganden från lagstiftningens område.

Bestämmelserna i avtalet angående kapitalrörelser hör till lagstiftningens område. Avtalet förutsätter emellertid inte till dessa delar förändringar i gällande lagstiftning.

Bestämmelserna i avtalet om varumärken och mönsterskydd samt om förverkligande av immateriell rätt i avsnittet om handel hör till lagstiftningens område, men kräver inga förändringar i lagstiftningen.

Beträffande bestämmelserna rörande geografiska markeringar, patent, nyttighetsmönster och växtförädlarens rätt bör det noggrannare utredas om de hör till lagstiftningens område och om de kräver förändringar i gällande lagstiftning.

Avtalet innehåller också bestämmelser om offentliga anskaffningar, som man bör anse tillhöra lagstiftningens område. De kräver dock inte förändringar i gällande lagstiftning.

I avtalet ingår också ett obligatoriskt och för parterna bindande system för lösning av tvister, som kan binda Finland på ett avgörande sätt till exempel i en tvist angående tolkning eller tillämpning av avtalet. Då de andra delarna av avtalet innefattar bestämmelser från lagstiftningens område kan lösningen av tvisten inverka på hur en bestämmelse som reglerats enligt lagen bör tillämpas i Finland. Sålunda hör de bestämmelser i avtalet som direkt gäller lösning av tvister samt implementeringen av en bindande skiljedom till lagstiftningens område. Även bestämmelserna i avtalet om sekretess för dokument hör till lagstiftningens område.

Avtalet befullmäktigar det gemensamma rådet för EG-CARIFORUM och handels- och utvecklingskommittén för EG-CARIFORUM att fatta beslut som binder fördragsparterna, varför bestämmelserna hör till lagstiftningens område.

5.2 Ålands ställning

Till bestämmelserna i avtalet om servicehandel har tillfogats begränsningar för Ålands del, tekniskt sett i förkortat skick men sakligt i enlighet med Finlands GATS-åtaganden.

Artikel 245 i avtalet kan anses hänvisa till artikel 299 i EG-fördraget och till de i den artikeln ingående begränsningar gällande avtalets territorialt tillämpningsområde. Därmed kan artikel 245 i avtalet också anses innehålla en indirekt hänvisning till Ålandsprotokollet.

Avtalet innehåller bestämmelser som hör till landskapet Ålands kompetens. Ett godkännande av lagtinget av en rättsakt för ikraftträdandet av avtalet är, till den del som det gäller landskapets kompetens, av nöden enligt 59 § i lagen om Ålands självstyrelse.

5.3 Rättsgrunden för förslaget

Kommissionen föreslår som rättsgrund för rådets beslut för undertecknande och provisorisk tillämpning av förslaget artiklarna 57(2), 133(1), och (5) samt 181 tillsammans med artikel 300 punkt 2 första stycket första meningen i EG-fördraget. På förslag av kommissionen har på basis av en diskussion i rådets AKS-arbetsgrupp som rättsgrund tillfogats artiklarna 71, 80(2) samt 133(6). Statsrådet anser att rättsgrunden med ovannämnda tillägg är befogad.

6 Den nationella beredningen av förslaget

Riksdagen har 21.5.2002 (E 56/2002 rd) informerats om kommissionens EPA-förhandlingsmandat på basis av 97 § i grundlagen. Senare har riksdagen informerats om förhandlingarna enligt följande:

- E-skrivelse 14.12.2005 (UM2005-03290), vari Finlands inställning till EPA-förhandlingarna definieras;

- E-uppföljningsskrivelse 11.9.2007 (E 74/2007 rd), vari Finlands inställning till EPA-förhandlingarna kompletteras samt

- E-skrivelse 18.12.2007 (E 126/2007 rd) om ett avtal om ekonomiskt partnerskap mellan EU och vissa AKS-länder (EPA-avtal) och en förordning om marknads-tillträde.

Dessutom har riksdagen regelbundet informerats om EPA-förhandlingarna i samband med möten i rådet för allmänna frågor och yttre förbindelser.

EPA-CARIFORUM-avtalet är ett avtal med uppdelad kompetens. Som en del av den nationella beredningen har utrikesministeriet tillsammans med finansministeriet, arbets- och näringsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, miljöministeriet, inrikesministeriet, tullstyrelsen samt social- och hälsovårdsministeriet utrett i vilken mån avtalet innehåller frågor som hör till riksdagens kompetens samt vilka eventuella lagstiftningsåtgärder ett godkännande av avtalet förutsätter inom olika områden av förvaltningen. Genom utrikesministeriets försorg har dessutom utlåtanden begärts av kommunikationsministeriet, justitieministeriet, försvarsministeriet samt undervisningsministeriet. EPA-CARIFORUM-avtalet har också behandlats i skriftligt förfarande vid 133-sektionen (inskränkta sammansättning) den 9.6.2008.

Då en del av bestämmelserna i avtalet enligt statsrådets uppfattning hör till lagstiftningens område översänds kommissionens 19.3.2008 framställda förslag om undertecknande och provisorisk tillämpning av fördraget (KOM (2008) 155 slutlig) samt kommissionens 4.4.2008 framställda förslag om att ingå detta avtal (KOM (2008) 156 slutlig) bifogat till riksdagen i enlighet med 96 § i grundlagen. Då avtalet är undertecknat kommer det i enlighet med 94 § och 95 § i grundlagen medels regeringens proposition att sändas till riksdagen för godkännande.

Översättningarna till finska och svenska av EPA-CARIFORUM-avtalet (7505/08) föreligger inte ännu. Avtalets text samt dess bilagor kan hittas på engelska från rådets offentliga register.

7 Undertecknande, provisorisk tillämpning och ikraftträdande av avtalet

Avsikten är att beslut om undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalet skulle fattas i rådet senast i mitten av juli 2008. Undertecknandet av avtalet är planerat att ske

23.7.2008 i Barbados. Sedan avtalet undertecknats är avsikten att det behandlas i rådet. I enlighet med kommissionens framställning kommer den provisoriska tillämpningen endast att gälla de delar av avtalet som berör gemenskapens kompetens.

Avtalet träder i kraft första dagen i månaden efter den dag då samtliga avtalsparter informerat varandra om sitt godkännande av avtalet enligt sina egna grundlagar.

8 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet anser att det förhandlingsresultat som uppnåtts svarar mot de förhandlingsinstruktioner som EU:s råd godkänt. Kommissionens framställning är sålunda enligt statsrådets uppfattning motiverad. AKS-EG-samarbetet innehar en viktig roll i EU:s externa relationer. Främjandet av en inbördes konsekvens mellan utvecklings- och handelspolitiken utgör dessutom en av tyngdpunkterna i Finlands utvecklingspolitik. Statsrådet anser att en behärskad reciprok öppning av marknaderna samt en regional integration i Karibien är viktig, men erkänner att processen är en utmaning. Statsrådet understryker att EPA-CARIFORUM-avtalet i första hand bör betraktas som ett utvecklingsavtal. Såväl EG:s kommission som medlemsstaterna bör bära sitt ansvar för att garantera ett tillräckligt stöd, så att CARIFORUM-staterna skulle ha möjlighet att anpassa sig till avtalet och framför allt att dra nytta av det.

9 Bedömning om när riksdagens ståndpunkt borde vara känd i statsrådet

Man strävar efter att beslutet om undertecknande och om provisorisk tillämpning av avtalet skulle ske i rådet senast i mitten av juli 2008. Statsrådet hoppas få kännedom om riksdagens ståndpunkt under den första veckan i juli 2008.